

יום ה' ב' באדר א' תשנ"ז (6 במרץ)

י"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

עוז' מדנ"ן שבת שקל'ס:

כ"יון לאחר התורה: זה ימנו כל העובר על הפקודים מחצית הל'קל" [שבת] ?
 אמו צריך וכתוב זומר (בנהשן): "העל' לא ירבה והל' לא ימציט" ?
 כלום הי'נו באים לתק בן זנ' ולעיר במה שלא אמרה גור' לתק?
 לא צפרה גור' אלא כנז' ניצ'ב' הלב לב' שרית ללבם על'ר
 במ'צ' הניצ'בו' וכל אשר לעם מבקש'ם לית' לכפר על נפלות'הם.
 אמרה גור' על'ר' לב אלה-לא ירבו בנצבה, כ'אם ירבו - צר'
 הלב אשר בשם לא יבוא איתם בנצבה כל'ל: ש'אמרו אין נצבה
 אלא מה שאדם נותן כל אשר יש לו, ונמצא העם מתוק' ולת'ם,
 צר' הלב ורחב' הלב.

אפיכך אמרה גור' א"ל הגדולות ולעיר הנצבות בל'ם
 הוא יראה נציבותו אשר יבאום כח נציבותו ולא יגן' לו
 פורקן אלא במחצית הל'קל' בל'בו. ול' - י' צ' כך הוא פותח
 פתח'ם נציבות לב לצר' הלב, שלא ימציטו, כ' יאמרו, זו
 כל נציבות'ם של נציב' הלב? - אף אני בנצבה זו! ונמצא
 כל העם אמונים ואחוזים בכולם במידה זו של נציבות.
 היא למצ'ם למכ'בה היא לפני המקום וטובה היא לכל ישראל
 ב'ן חזות וב'ן קטן - מצבה קטנה לעולם אותה באמצות ממצוה
 מצוה לעולם אותה המצוה'ם בל'בו. שכן אמרה הגור':
 העל'ר לא ירבה "כדי להציל לא ימציט".

מתוך פרט השבוע פרשת "ויקהל":

בפרק זה פסוק כב' אמרה התורה: "ויבאו האנשים אל הנשים...
 כאשר באו האנשים לפרוס לבנותיהם המשכן, כבר מצאו לם את הנשים שהלכדו
 זהב'א את נצבותיהן למשכן. כך היה מנהגן של הנשים בצור ה'הוא:
 במעלה העל'ר לא יקחו חץ וס'רבו במהל'ם לית' את נצבותיהם לזו, ואילו
 עכל'ן בלב'ל'י' למשכן, הצדקו רמא ראשונה ונתנו בשמחה את מ'טב
 המצוה'ן.
 יום נעים ושבט שלום!

כניסת שבת: 20.7

צאת שבת: 18.8